

ξύρον novacula (et -um), sipillus, - κοιν-
ρέως crabber, - σικυτέως sicilis (sicilum).

*ξύροποιός novacularius.

ξύρω rado.

ξύρῳ decalvo.

ξύσμα rasorius (-um), rasura, -ατα ra-
mentum (-a).

ξύσταρχης cf. xystarcha (expl. sub-
stantiae princeps, athleturum princeps).

ξύστηρ grosa, rallus ralla rallum, ra-
sorius (et -um).

ξύστός rasmus. Cf. ἰός.

ξύστρα strigilis sim.

*ξύστοποιός strigillarius.

ξύστρωτά instriata, striata (et striglata
sim.).

ξύω rado, strigo, κτεγμένος rasmus.

Ο.

ὀ: - αὐτός idem, idemque, is, - δέ at
ille, - δέῖνα ille, μετὰ τὸ postquam,
πρὸ τοῦ ante, antequam, τῇ ἀνω v.
ἄνω.

ὀα v. ὠα.

ὀβελίσκος obeliscus, subula, vermiculus,
veru, -οι οἱ ἐν θυρίσιν clatri.

ὀβελός subula, - ἐν ᾧ ὀπτοῦται subula,
veru. Cf. obelo (expl. linea, virga).

ὀβολός as, dupondium, nummus.

ὀβριμος enormis.

ὀγδόη octava, - ἡμέρα nudiusoctavus.

ὀγκηθμός ruditus.

*ὀγκημα rugitus.

ὀγκινός reticulus (-um), uncinus, - μοχ-
λοῦ repagulum.

ὀγκοποιῶ tumefacio.

ὀγκος tumor.

ὀγκοῦμαι turgeo.

ὀγκώδης tumidus.

ὀγκῶμαι rudo, ὀγκᾶται πῶλος rugio
(ragit pullus).

ὀδάξ mordicus.

ὀδε hic. Cf. τῇδε.

ὀδευσίμον pervium.

*ὀδεντής ambulador.

ὀδένω ambulo.

ὀδηγός doctor, ductor, dux, dux itineris,
ebulus, viator.

ὀδηγῶ deduco, dirigo, duco.

ὀδμή odor. Cf. ὄσμη.

ὀδοιπορία expeditio, iter, itiner, itine-
rarium.

ὀδοιπορικός: -όν sarcina, viaticum, cf.
hodoeporicum (expl. itinerarium, via-
torium, iter, viaticum, laus cantilenae).
Cf. σκίδος.

ὀδοιπόρος viator.

ὀδοιπορῶ iter facio, meo, -εῖ iterat,
-οῦντος iter faciente.

ὀδοντάργα forfex, forfex dentalis, for-
fex dentaria.

*ὀδοντάς dentatus (ubi ὀδοντίας praeter
necessitatem).

*ὀδοντίας dentiosus. Cf. ὀδοντάς.

*ὀδοντιῶ dentio.

*ὀδοντοπονία dentium labor.

*ὀδοντόσμηγμα (?) dentifricium.

*ὀδοντότριμμα dentifricium.

ὀδοντιῶ: ὀδοντωμένον dentalis (-e).

ὀδοποιῶ iter facio.

ὀδός callis, iter, itiner, meatus, via (cf.
odos), - δημοσία via publica, - εὐθεία
itiner, - πλαγία limes, trames, - στενή
callis, semita, stivus, trames, - σύντο-
μος compendiaria, ὀδὸν μὴ ἔχων de-
vius. Cf. ἔκκενσις, ἐπιμελητής, καμπή,
κάμψις.

ὀδοτός dens, - μύλη genuinus 1., - σω-
φρονηστήρ dens genuinus. Cf. οὐλὸν,
σμήγμα.

*ὀδοχνοτός pulveraria.

ὀδύνη anxietas, anxis, anxitudo, dolor.

ὀδυνῶ angō.

ὀδυρμός comploratio, flens, fletus, la-
mentatio, lamentum, maeror, planctus,
questus.

ὀδύρομαι deploro, fleo, maereo.

*Ὀδυσσεύς Ulixes.

ὀζαινα cf. polypus. Cf. ozaenas (expl.
mala habitudo in naribus).

*ὀζομενία mephitis.

ὀζος nodus, ramus. Cf. ἄνθος et ἰσος.

ὀζόστομος oriputidus.

*ὀζόχρωτος hircosus.

ὀζω oleo (ibidem odet ὀζει), olido, puteo,
- καλόν oleo, - σαπρόν foeteo, puteo,
ὀζόμενος putidus.

ὀθιν unde, - δέ quin autem, - δήποτε
undecumque, - τοίνυν quin igitur, καὶ
quamque, quin etiam.

ὀθόνη chelidonia, linteamen, - ἱστὸν
velum, - πλοῖον carbasus.

*ὀθονιακός lintearius.

ὀθόνιον chelidonia, chelidonia maior,
lintheamen, linteum.

*ὀθονιοπώλης lintearius.

*ὀθόνις (?) chelidonia, clavus.

οἶ: οἶμοι ei mihi.

οἰκίσμα regimen.

οἶαξ clavus, gubernaculum, - πλοῖον
clavis.

οἶδα calleo, certus sum, noro, nosco, scio, οὐκ - nescio, ἀκριβῶς et ὄντως - certo 2. (c. scio), ἰδῶς conscius, expertus, sciens, sciens.

οἰδαίνω tumeo, tumesco, tumido, turgesco.

οἰδαλέος tumidus, turgidus.

οἰδήμα tumor, tumor ex aqua, turgor. Cf. oedema (expl. inflatio in facie aquosa).

οἰδήσις tumor.

***οἰδήτης** tumor.

οἰδνον tuber. Cf. ὄδνον.

***οἰδοποιῶ** tumefacio.

οἰδῶ tumeo, ὁ τὸ ἄνω χεῖλος ῥοδηκῶς brochus.

οἷησις existimatio, opinantia, opinio, putatio.

***οἰητόν** rebile.

οἰκίδε domus (domi).

οἰκειακός honoratus, οἰκιακός domesticus.

οἰκεῖος domesticus, familiaris, famulus, necessarius, peculiaris, proprius, - ὁ συγγενῆς necessarius. (Cf. ocinum (expl. consuetudo).

οἰκειότης domitatio, familia, familiaritas, - ἀναγκαῖα affinitas (ubi adde affinitas necessaria post ἀναγκαῖα).

οἰκεῖος familiariter.

οἰκετεία c. οἰετία.

οἰκέτης familiaris, famulus domus, servus, - ἵτοι ὑπηρετῆς στρατιώτου gravius, οἰκεῖται familia. (Cf. δοῦλος.

οἰκετεία (= οἰκετεία) familia.

οἰκήμα cella, cenatorium, habitaculum, habitatio, - ἀγροίκον casa, tugurium, - ἀπικαλύπτον et ἄστεγον disco-operta domus, - διστειγές superficium, - διώροφον diorum pavimentorum domus, - στεῖρόν pergula, οἰκήματα πρὸ παρεμβολῆς procastrum (-a).

οἰκηματίον cellula, - βραχὺ gurgulio, - ἀπὸ ξυλῶν ὀρθῶν γινόμενον καὶ σανίδων καὶ ἄλλης ἔλης pertica (-ae).

οἰκήσις habitaculum, habitatio, habitatus.

οἰκητήριον domicilium.

οἰκητός habitabilis.

οἰκίτηρ - οὐρῖς Ἰταλίας Aurunci.

οἰκία domus, insula, -αι aedes, lar (lares), τὴν ἐπὶ τῶν προγόνων οἰκίαν captam; οἰκία βασιλέως palatium, - βασιλική aula regalis, - πλανωθεῖσα incrustata domus, - στρατηγῶν praetorium, - ὠκοδομημένη aedificata domus, ἐν τῇ οἰκία domus (in domo). Cf. εἰσόδος.

οἰκιακός v. οἰκεακός.

οἰκίδιον domuncula.

οἰκίσκος domuncula.

οἰκιστής habitator.

οἰκογενής domi natus, domo natus, verna et vernus, vernaculus, vernula.

οἰκοδέσποινα materfamilias, matrona. **οἰκοδεσπότης** paterfamilias.

οἰκοδομή aedificatio, aedificium, structura. Cf. ἱμάντωσης, καθάρσεις, καθαιρῶ, καινοτομία, καταβάλλω, καταβολή, κατάλμα, καταλύω, κατασκευή, περιγραφή, πτώσις, σύμπτωσις, ἑποράτω.

οἰκοδόμημα aedificium, structum.

οἰκοδομία structura.

οἰκοδόμος aedificator, structor, τέκτων - faber lignarius. Cf. κρεμαστήρ.

οἰκοδομῶ aedifico, fabrico (et -or), struo, οἰκοδομημένον et ὠκοδ. structum. Cf. οἰκία.

οἰκοθεν domus (domo).

οἴκοι domus (domi).

οἰκονομία administratio, dispensatio, dispositio, cf. oeconomia (expl. dispositio vel praemeditatio vel praeparatio).

οἰκονόμος actor, dispensator, oeconomus, ordinator, vicedominus, vilicus, - ὁ ἐπὶ τῆς κώμης vilicus.

οἰκονομῶ demoro (-or), dispendo, vilico, -ὼν κατ' ἀγρόν vilicus.

οἰζόπεδα parietinae.

οἰκοποιός structor.

οἶκος aedes, casa, divisio, domus, - βασιλικὸς aula, - ὑπὸ μίαν κλειδα conclavis, πρῶτον οἶκον cellam primam, ἐν οἴκῳ et κατ' οἶκον domus (domi et domo), ἐξ οἴκων domus (domo). Cf. καταβάλλω, μέρος, παραθήρα.

οἰσοσκενὴ supellex.

οἰζοτραφής alumnus, verna et vernus, vernaculus.

οἰζουμένη v. οἰκῶ.

οἰκοφθόρος domicorruptor.

οἰζοφύλαξ atriensis, custos domus.

οἰκτεῖρω misereor, miseret me, miseror.

οἰκτιρμός miseratio, misericordia.

οἰκτιρῶν misericors.

οἰκτιρῶν misericors.

οἰκτος misericordia.

οἰκτρός detestabilis, miser, miserabilis.

οἰκτρῶς miserabiliter.

οἰκὸ habito, οἰκονομῆν habitata, orbis, orbis terrae, orbis terrarum.

οἶμαι v. οἶναι.

οἶμοι ei mihi.

οἰμωγὴ ululatus.

οἰμῶς ululo.

οἰνάνθη flo, flores de acina, solficion, vitis (flores de vite), vitis silvatica (flores de vite s.), uva (flos uvae), - τὸ ἄνθος τῆς ἀμπέλου pampineum.

οἰνάνθινον pampineum.

οἰνάνθιον II, 380, 50 s. interpr.

οἰνάρι(ο)ν vinum.

οἶναρον pampinus.

οἶνός cf. cella. V. ἀθήρ.

οἰνέων cella, cella vinaria, vinetum.

οἰνοβαρής temulentus, vinolentus.

*οἰνοζώνωπες (Eins.) bibones.

οἰνόμελι mulsum (et -a), vinum mellis.

Cf. oenomelle (expl. vinum cum melle).

οἰνοπότης ὁ πολὺ πίνων vinarius.

οἰνοπώλης merarius, vinarius.

οἶνος Bacchus, latex, temetum, vinum

(cf. oeno), - ἀρχαῖος temetum, - ἐν

θύσῃα calpar, - λευκός vinum album,

- παλαιός temetum, - σταφιδίτης sapa,

στυφός - viscidus, - ὁ ἐξ ἀναδενδρά-

δων arbustivum vinum. Cf. ἀπαρχή,

ἀπέχω (-ομαι), θυσία, καρῶ, μετέχω,

μέτρον, σειρώτης, σίφων, σκευός, τρυγία.

οἰνόφυλξ temulentus.

*οἰνοφορεῖον vel -όριον diota, vinarium.

οἰνοφόρος: -ον oenoforum, vinarium,

-ος γῇ vinifera terra. Cf. anaphus.

οἰνοχόος pocillator.

οἰνῶ: -ωμένος temulentus, vinolentus.

οἰνώδης temulentus.

οἰνῶν cella vinaria, vinaria.

οἶμαι et οἶμαι arbitror, autumo, credo,

existimo, opinor, puto, reor, οἰηθεῖς

ratus, ὀημένα cf. intellecta.

οἶονανεί et οἶονεί v. οἶος.

οἶος qualis, quis (et qui), - δήποτε qui-

cumque, quilibet, quisquis; οἶον ceu,

tamquam, utpote, ut puta, οἶον τε possi-

bilis (-e), ὡς οἶοντε quam potest, οἶα

γίνεται ut fit, οἶονεί velut, οἶονανεί

tamquam.

οἶς ovicula, ovis, - διετής bidens, - μή-

τηρ arina. Cf. βληῶμαι.

οἰστῆος ferendus.

οἰστός ferendus.

οἰστός sagitta.

οἰστρομανία asilus.

οἰστροπλήξ furiosus.

οἰστρος vel - τὸ ζῷον, ὁ μὲνψ asilus,

oestrum, tabanus, - ὁ παροξυσμός in-

stinctus.

οἶσνον et ὕσιν vimen.

οἶσνοπλόχος et ὕσιοπλ. viminarius,

vitor.

οἶσυνηρός et *σουπηρός: -ὄν ἔριον lana

sucida. Cf. sucus ovium subter coxas.

οἶσυνπος κηρωτός sucus ovium subter

coxas, sudor de ove, sudor vermicum.

*οἶσω fero, perfero.

οἶτνον v. ὕδνον.

οἰωνίζω omino, -ομαι auspicor, omino

(-or).

οἰωνισμός auspicium.

οἰωνιστής augur.

οἰωνιστικός auspicialis.

οἰωνόμαντις augur.

οἰωνός ales, augurium, auspicium, omen,

-αί anxillites.

οἰωνοσκοπία augurium, auspicium.

οἰωνοσκοπικός auguralis, auspicialis,

-ὄν ὕρειον emusculus.

οἰωνοσκόπιον auspicium.

οἰωνοσκόπος augur, auspex, haruspex.

οἰωνοσκοπῶ auguror.

ὀκλάζω deficio, lasso.

ὀκνηρία pigritia.

ὀκνηρός ignavus, iners, piger.

ὀκνηρός pigriter.

ὀκνος pigritia.

ὀκνώ pigeo et piger, piget me, pigritor,

- ἐπὶ τούτῳ τῷ πράγματι piget me

huius rei, ὀκνεῖ piget, piget illum.

*οκος (Eins.) uffa.

*Ὀκτάβειος Octteos. Cf. menses.

ὀκταχόσια octingenta.

*ὀκταούγγιον bes (bessem).

*ὀκταπλοῦν octuplum.

ὀκτάπους multipes, polypus.

ὀκτώ octo.

*ὀλαρχία (?) (Eins.) popolare imperium

malorum et vilium.

ὀλβιος dives, locuples.

ὀλέθριος exitiabilis, exitialis, pernicio-

sus, -ία perditrix.

ὀλέθρος exitium, interitus, perniciēs,

pestis.

ὀλέτεια perditrix.

ὀλιγανδρία paucitas.

ὀλιγαρχία paucorum dominatio, pau-

corum imperium, p. principatus, princi-

patus paucorum civium malorum.

ὀλιγοδής vescus.

ὀλίγος modicus, parvus, paucus, pau-

lus, -ον parum etc.; ὀλίγιστος minimus,

parvulus, paululus, -ον parvo, paucō,

paulo, paululus (-um); οὐκ ὀλίγοι non-

nullus (-i), ὀλίγον δεῖν paene; ὀλίγω

ἤττον paulo minus, ὁ. πλεον paulo

plus, ὁ. πρόσθεν paulo antequam, ὁ.

ὕστερον paulo postquam, ὁ. χρόνῳ

brevi tempore; δι' ὀλίγων paucus (-is),

ἐκ τοῦ πρὸς ὀλίγον paulatim, ἐπ' ὀλί-

γον et ἐφ' ὁ. aliquantisper, parumper,

paulisper, κατ' ὀλίγον parumper, pau-

latim, paulisper, μετ' ὀλίγον paulo

post (ubi adde II, 370, 13 μετ' ὁ.),

paulo postquam, postmodum, παρ

ὀλίγον paene, πρὸ ὀλίγου ante modic-

um, paulo ante, paulo antequam,

prope (proxime), πρὸς ὀλίγον parumper,

paulatim, paulisper (cf. supra ἐκ τοῦ

πρὸς ὁ.), ὀλίγον ὕδωρ aqua paucum.

ὀλιγόσιτος vescus.

ὀλιγοφάγος inedax.

ὀλιγοχρόνιος temporalis.

ὀλιγονψυχία pusillanimitas.

ὀλιγονψυχος pusillanimis.

ὀλιγωρία devotio, pusillanimitas, se-

gnitia. Cf. oligoria (expl. iniuria).

ὀλιγώρος desidius, pusillanimis.

ὀλιγωρῶ deficio, - et - ἐπὶ τοῦ ῥαθηνῶ
supersedeo.

ὀλισθαίνω labefio, labor.

ὀλισθηρός lapsinosus, lubricus.

ὀλισθησίς lapsus 1.

*ὀλισθοποιῶ labefacio.

ὀλισθος labes, lapsura, lapsus 1.

ὀλκάς mula, navis oneraria, ratis.

ὀλκεῖον v. ὀλκιον.

ὀλκή pondus, - τῆς γλαΐβας glebalis
summa.

ὀλκιον labellum.

ὀλκός aquaeductus.

ὀλλυμι: ὀλωλεν intereo (-iit).

ὀλλμος mortarium, pila 1. (et pilum).

*ὀλογραφία cf. holographia (expl. pro-
pria manu totum conscriptum testa-
mentum).

ὀλόγραφον cf. holographum (expl. totum
praescriptum, omnem rem propriam).

ὀλόκαυστον adoletum, cf. holocaustum
(expl. totum combustum, totum incen-
sum, sacrificium).

ὀλοκαύστωμα cf. holocaustoma (expl.
sacrificium).

ὀλοκαύτωσις flagrantia 2., holocau-
stoma.

ὀλοκληρία integratio.

ὀλόκληρος integer, solidus, -ον as (asse),
-ον ποιῶ integro, εἰς -ον v. ἀποκατάστα-
σις, ἕξ -ον ex integro (cf. ἀναγινώσκω).
(cf. μέλος).

ὀλόκυρον chamaepitys.

ὀλόλυγῆ ulula, ululatus.

ὀλόλυγμός eiulatus, ululatus, - ἀγροί-
κων iubilatus.

*ὀλόλυγός (?) ulucus.

ὀλόλυγών strix, ulucus, ulula.

ὀλολιζῶ eiulo (-o), ululo, - ἐπὶ ἀγροί-
κων eiulo (-o). Cf. olor 1.

ὀλοπόρφυρος v. πόρφυρα.

ὄλος totus (cf. holos), δι' -ον perpetuus
(-uni), καθ' -ον v. καθόλου, περι -ον
de toto, ὅλη σιτιστή acacia.

*ὀλόσκορδον oloscordum (= ὀνόσκ.?).

ὀλοσφύρατος solidus.

ὀλόσφυρος solidus.

ὀλόσχοινος iuncus.

ὀλοσφυρός comploratio.

ὀλοφύρομαι comploro.

Ὀλύμπιος Olympius, -ια Olympia.

Ὀλύμπος Olympus.

ὀλυνθος bolunda, caprificus, carica,
grossus 1. (et grusum).

ὄλυρα ador, far, spelta.

*ὄλωρ (Eins.) olor.

ὄλως omnino, totus (toto), - πον quo-
quam, - τις quispiam, quisquam, μηδ'
- omnino, οὐδέ - nequiquam, prorsus
nequaquam.

ὀμαιμος consanguineus (cf. p. 436).

ὀμαιμότης consanguinitas.

ὀμαλίζω plano.

*ὀμαλιστήρες paviculae.

ὀμαλός planus.

ὀμαλότης aequalitas, planitia (-es).

ὀμάς summa, universitas, καθ' ὁμάδα
per universitatem.

*ομβλός gurdus.

ὀμβρος imber, nimbus, pluvia. Cf.
ἐποχή.

ὀμβροῦται imbricitur.

ὀμήλιξ aedilis, aequalis, coequalis,
coactaneus, coaevus.

Ὀμηριστής atellanus, -αὶ homeristae.

ὀμηρος legatus, obses, - ὁ εἰς ἀντέχρονον
δοθεὶς obses.

ὀμηλητικός tractator.

ὀμιλία aspectus, colloquium et collocutio,
dictum, disputatio, fabella, locutio,
loquela, sermo, cf. homilia (expl. popu-
laris tractatus), - συννεστραμμένη tor-
tiloquium. Cf. ἐγκοπή, λόγος.

ὀμιλος caterva.

ὀμιλῶ enarro, fabello, fabulor, sermo-
cinor.

ὀμίχλη caligo, nebula, nubilus (-a).

ὀμιχλώδης caliginosus.

ὀμμα lumen. (cf. ἔντασις, ὀρατικός).

ὀμματιοθέντες III, 422, 19 s. interpr.

ὀμνυμι et ὀμνύω ieiuro, iuro (cf. etiam
Iupiter), -ων iurans. (cf. ὁμότης).

ὀμοβόσιος convivax.

ὀμογάλακτος collactaneus.

ὀμογενής consanguineus, gentilis.

*ὀμογνήσιος ἑδιπόσις germanus.

ὀμοδιαιτος contubernalis, conversator.

ὀμοεθνής gentilis.

ὀμόεθνος congenilis.

ὀμόσφυρος coniugalis, coniux sim. (v.
p. 436), iugalis.

ὀμοήθης consuetus, similis, solitus.

ὀμοθυμαδόν gregatim, pariter, simul,
una, universus (-um et -i).

ὀμοιος idem, similis, cf. homios, -ον
τῷ γεγονότι pro facto, -α clura, -ος
ἐπύσσοντι reptabundus, -θηρόν beluius.

ὀμοιοτέλεντα cf. homoeoteleuta (expl.
similis finis).

ὀμοιότης aequalitas, parilitas, - et -
ὄψις similitudo.

ὀμοιότοπος similis.

ὀμοιονόσιον cf. homoeusion (expl. simi-
lis substantiae).

ὀμοιῶ: -οὶ sexit.

ὀμοίωμα instar, simulacrum.

ὀμοίως ac, aequae, idemque, item, iti-
dem, obiter, pariter, perinde, quoque,
sane, similiter, καὶ - itemque.

ὀμοιώσις sexus, similitudo.

*ὀμοκληρία consortium.

ὀμολογητής sponsor.

ὁμολογία confessio, professio, - ἡ ἀπὸ ἐρωτήσεως sponsio, stipulatio, -αν ποιῶ caveo.

ὁμόλογον compromissum, pactum.

ὁμολογουμένως et ὡμ. confessim, enimvero, sane.

ὁμολογῶ confiteor, fateor, profiteor, spondeo, -εῖ effutur, -οῦσιν protestentur, -ὦ χάριτας gratias confiteor, -ὦ σοι χ. gratias tibi ago, ὡμολόγηται certus sum (certum sit), consto (constat), ὡμολογημένον confessum.

ὁμομητριος uterinus.

ὁμονήθιος (?) genticus (gentibus).

ὁμόνοια concordia, consensus, conspiratio.

ὁμόνοως concors.

ὁμονοῶ concordo, consentio, ὁ μὴ -ὦν discors, discrepans.

ὁμοουσίον consubstantialis (-e), cf. homousion (expl. unius substantiae).

ὁμοουσιότης consubstantialis.

ὁμοπάτριος v. ἀδελφῆ et ἀδελφός.

***ὁμόπλους** commeatus.

ὁμορος affinis, amterminus, confinialis, confinis (cf. p. 436), finitimus.

ὁμορῶ confinio.

ὁμόσε simul.

ὁμόσπονδος foederatus.

ὁμότεχνος eiusdem artis.

ὁμότης ὁ ὁμνῆς iurator et iuratus.

ὁμότιμος collega.

ὁμοῦ pariter, simul, una.

ὁμοῦπόστατον eiusdem personae.

ὁμοφρονῶ consentio.

ὁμοφροσύνη consensio, unanimitas.

ὁμόφρων consensus 2., unanimis.

ὁμόφυλος congrex, genticus, gentilis, tribulis.

ὁμόχροος concolor.

ὁμοψυχία unanimitas.

ὁμόψυχος unanimis.

ὁμφάκινον viride oleum, viridis (-e).

ὁμφάκιον flos vitis, immaturus (-um), mustum de uva acerba, mustum de uva agresti, mustum de uvas. Cf. racemus.

ὁμφακίτις acinus uvae.

ὁμφαλός buccula, umbilicus, - ἀσπίδος umbilicus, umbo, - τηβέννης et ἀνθράκων umbilicus. Cf. βάς.

ὁμφαξ cervus (= acerbus), acinus, botrus, crepusum, - et - βότερος uva acerba, uva immatura. Cf. κηλῖς.

ὁμώνυμος cognominatus, genticus, -οι uninominis. Cf. homonyma (expl. similia dicta).

ὁμως tamen, tandem, μέχρι τούτου - adhuc, οὔτε - neque tamen.

***ὀνάργεια** asinina.

ὀναργος asinus silvaticus, onager.

ὄναρ somnium, visio, καθ' - et κατ' ὄναρ per visionem. Cf. ὄνειρος.

ὀνάριον asellus.

***ὀνάς** asina.

ὀνειδίζω exprobro, opprobro, probro, -ει improperat.

ὀνειδισμός exprobratio, opprobrium, properium (= improperium).

ὀνειδοί turpis (-es).

ὀνειδος exprobratio, improperium, opprobrium, probum.

ὀνειος: -α asinina, -ον κρέας asinina caro.

ὀνειροκρίτης coniator, interpres somniorum, somni solutor, somniorum iudex.

ὀνειρομαντία cf. ornithomantia.

ὀνειροπόλος somni portator.

ὀνειρος insomnium, somnium, somnus, visum, visus 1. Cf. ὄναρ.

ὀνειρώττω somnio.

ὀνηλάτης asinarius, mulio.

ὀνησις emolumentum, iuvamen.

ὀνησιφόρος cf. onesiphorus (expl. lucrum ferens, abundans).

ὄνθος ἡ κόπρος fimus.

ὀνίνημι iuvo.

ὀνίσκος et - ὁ ἰχθύς asellus.

ὀνίσκω: -ομαι fruor.

ὀνοθήλεια asina.

ὀνοκάρδιον chamelea.

ὀνοκρόταλον - et -ος ardea, tribuo tinuero, trico. Cf. onocrotalus (expl. genus avis est, quod faciem gerat asini).

ὄνομα nomen, vocabulum, - θείας lucturna, - ποταμοῦ Nar, ἐξ ὀνόματος nomen (nomine), ἰδίῳ ὀνόματι suo nomine. V. ἐπὶ κλησὶς, μήτηρ.

ὀνομάζω appello, indigito, nomino, nuncupo, -οντι anxi, ὀνομασθεὶς detentator.

ὀνομασία nominatio, nuncupatio.

***ὀνομαστής** autumator.

ὀνομαστικός et -ή nominativus.

ὀνομαστός nominatus.

ὀνοματοθεσία nominalia (et -um), nuncupatio.

***ὀνοματοκλήτωρ** nomenclator.

***ὀνόρυγος** bunilla.

ὄνος asina, asinus (cf. onos), - ἄγριος onager, ὁ ἐξ ἡπύων καὶ ὄνου hinulus (cf. ἡμίονος). Cf. σάσσα.

ὀνόσκορδον cf. ὀλόσκορδον.

***ὀνοστάσιον** stabulum.

ὄντως certo, plane, profecto, re vera, sane, vere, - οἶδα certo (certo scio), οὐδὲ - cf. prorsus nequaquam.

ὄνυξ unguitulus, unguis et unx, ungula, - ἴβρις quinquefolium, ὄνυχες χολίριοι ungula (-ae), ὄνυχες οἱ εἰς τὰς βασάνους fiducula (-ae). Cf. omox, onyx (expl. genus lapidis vel marmoris).

ὀνυχίζω unguis facio, -ει unguis resecat, -ομαι unguis demo.

ὀνυχινον cf. onychinum (expl. genus lapidis, genus metalli).

ὀνυχι(ο)ν unguella, - τὸ ἐσθιδόμενον unguella, ungula.

ὀνυχιστήριον unguicularium.

*ὀνυχοτόμον resectorium.

ὀξάλμη cf. oxalmen (expl. acetum et sal mixtum).

ὀξέα τὸ δένδρον ornus (= ὀξύα).

ὀξείνον fagus.

ὀξέως cito, raptim, velociter. Cf. ὀξής.

ὀξίζω acesco, aceto (ib. aceo), -ει acidit.

ὀξίρης (et -ας) acitonicus, vappa (cf. oxines).

ὀξόγαρον v. ὀξόγαρον.

ὀξός acetum, - δριμύ acetum acrum.

ὀξύα v. ὀξέα.

ὀξύακάνθα rubus caninus, -ος cf. oxanthus.

*ὀξύακονσίλογος auritus.

ὀξύβάφιον acetabulum, εἰς τὸ - ad acetabulum, in acetabulo.

ὀξύβαφον acetabulum, acetarium.

*ὀξύβλέπτης dispex.

ὀξύγαλα mel cum lacte.

ὀξύγαρον acetarium, acetum garo mixtum, bannum, tinctorium, ὀξόγαρον oxogarium.

ὀξύγγιον (= ἄξογγιον) arvina, axungia, unguen unguina.

*ὀξύγη (?) εἶδος ἀκρίδος bufo (et cufo).

*ὀξύγλυκον dulcacidum.

ὀξύδορκία acies, acies oculorum.

ὀξύδορκᾶ acutum cerno, οὐκ - certum non cerno (acutum n. c.).

ὀξύθυμος iracundus.

ὀξύκέφαλος cilo.

ὀξύκρᾶμα posca.

*ὀξύκρᾶματοπώλης poscarius.

ὀξύκρατον posca, temperatum acetum.

*ὀξύκνᾶμία fabas acetatas.

*ὀξύκνᾶμα fabae acetosae.

*ὀξύκνῆμινον cf. oximinum (expl. aceto mixto cum cumino).

ὀξύκλίβος forfex.

ὀξύκλαπθον lapatium acutum.

ὀξύμελι dulcacidum. Cf. oxymelle (expl. confectio cum aceto et melle).

ὀξύμυρσίγη murta (myrte).

ὀξύνω acuo, cudo, procudo.

ὀξύπικρος acidus.

*ὀξύποδητής addensator.

*ὀξύποδία acupedium, addensatio.

ὀξύποδῶ addenso, denso, grassor.

*ὀξύπολυφαγία cf. oxypolyphagia (expl. multum comedentes et cito digerentes).

ὀξύπόριον electuarium.

*ὀξύπτέριον v. ἱέραξ.

ὀξύπτερον falco.

ὀξύρεγμία acra ructatio.

ὀξύροδίνον oleum cum aceto mixtum.

ὀξύς acer, acutus, argutus, - ὁ νουνεχής vel διδαγμένος catus, - ὁ ταχύς pernix, velox, ὀξεία acutus (et -a, v. p. 434), ὀξύτατος ocior (ocissimus), ὀξύτερον ociter (ocius), ὀξύτατα ociter (quam ocissime). Cf. πυρετός.

ὀξύσχοῖνος hibiscum, iuncus, III, 263, 71 s. interpr.

ὀξύτης acies, acumen, - σιδήρου acies ferri, - φρεῖν acies animi, - φύσφως acumen.

ὀξύτονον papaver.

ὀξύτριφυλλον trifolium acutum.

ὀξύχολος biliosus, cerebrosus, -ον irritabile.

ὀξύωδης acidus, -ες acinaticium.

*ὀπατόν laseratum.

ὀπή foramen, specus, - οὐρήθρας fistula.

ὀπήνικα cum, postquam, quam mox, ubi.

ὀπήτιον et ὑπήτιον subula. Cf. δάπτω.

ὀπιθεν pone, - ἐπὶ τοῦ ὀπίσω a tergo, pone, - μετὰ ταῦτα postsecus, ὀπισθεν postsecus. Cf. κατόπιθεν.

ὀπιον opium, - μῆκωνος succus papaveris.

*ὀπισθόγκωνα postergum.

ὀπισθεν v. ὀπιθεν.

ὀπισθίνη postilena.

ὀπίσθιος: -ον postergum, -α postilena sim.

ὀπισθόγραφον scheda.

*ὀπισθοκέφαλον occiput.

ὀπισθοκράνιον occipitum.

ὀπισθότονος retrorsum (-us). Cf. opisthothonus (expl. extensio nervorum, a posterioribus rigidus).

ὀπίσω a tergo, pone, post, retro, retrorsum, retroversum, εἰς τοῦπίσω retro, retrorsum, retroversum.

ὀπλή cippus, ungula.

ὀπλίζω armo, ὀπλισμένος armatus.

ὀπλισμός armamentarium, armamentum.

ὀπλιστής armator.

ὀπλίτης armatus, scutarius, -αι οἱ ἐν ἐσχάτῃ τάξει armites.

*ὀπλοδιδάκτης armdoctor, campidoctor.

*ὀπλοδιδάσκαλος armdoctor.

*ὀπλοδότης (Eius) armidator.

ὀπλοθήκη armamentarium, armamentum.

*ὀπλοκαθάρσιον armilustrum.

*ὀπλοκαθάρσιον et -α armilustrum

ὀπλον scutum, telum, -α ancile (-ia) arma, -α πλοῖον armamentum (-a, v. p. 435), -ον διπτερές ancile, -ον θώρακιν parma. Cf. κάθαρσις.

*ὀπλοπαίκτης armilator, ventilator.
 *ὀπλοπάροχος armiger, insigniarius.
 *ὀπλοπετής ventilator.
 ὀπλοποιός armorum faber.
 ὀπλοφόρος armiger.
 ὀπλοφύλαξ armicustus.
 ὀποβάλαμον *et* ὀποβάλαμον asamo, opobalsamum.
 ὀποιός qualis, - ἄν qualisqualis, - δῆποτε qualiscumque, δι' -ον πράγμα quambobrem.
 *ὀποιῶς qualiter.
 ὀποπύλαμον *v.* ὀποβάλαμον.
 *ὀποπινάκη *et* -ις opopanacis.
 *ὀποπινάκιον pan 1.
 ὀπός asar, lac, laser, lasserpitium, succus.
 ὀπότεν cum, quandoque.
 ὀπότε cum, quando, quandoquidem, - δῆ quandocumque, - μάλιστα cum praesertim, - μὲν οὖν quandoquidem.
 ὀπότερος alteruter, uter, παρ' -ον uterque (utrumque), utrubi. *V.* οὐδέ.
 ὀπότερωθι utrubi. *Cf.* οὐδέ.
 ὀπότερος uter utro. *Cf.* οὐδέ.
 ὀπον quo, ubi, - ἄν ubicumque, ubiubi, - ἄρα quorsum, - δῆποτε quocumque, ubicumque, ubiubi, - ποτ' ἄν ubicumque, καὶ - quoque 2.
 ὀπικιζῶ *cf.* opicus.
 *ὀπικιστής opicus.
 *ὀπιανήριος assator, coctarius.
 *ὀπιανεύς assator.
 ὀπιανσία visio.
 ὀπιήφ III, 260, 51 *s. interpr.* (*Herm. Eins. in cap. de rusticatione*).
 ὀπιησις coctura 2., tostatio.
 ὀπίος assus, tostus, -όν assatura. *Cf.* γαλαθηνος, δέλφαξ, κρέας.
 ὀπίος: -όν *cf.* lumen.
 ὀπίῳ (= -ῶ) asso, ὀπιηθέν assatum, ὀπιηένον assatum, πάνν ὀπτ. con-tostum, ὀπτῶ (= -έω) *v.* ὀβελός.
 ὀπόριον pomum.
 *ὀπωράριον pomarium.
 ὀπωροπώλης pomarius, pometarius.
 *ὀπωροτροφεῖ pomiferat.
 ὀπωροφόρος pomifer.
 ὀπωροφυλάκιον pomarium.
 ὀπωροφύλαξ pomorum custos.
 ὀπως qualiter, quam, quatenus, quin, ut, - ἄν quatenus, - ἄν δυνήθῃ quo possit, - δέ quin autem, - δῆποτε quandocumque, - ἔλαττον quominus, - ἐπὶ πολὺ quamdiu, ut diutius, - ἡδὺ quilibet (quol.), - μὲν οὖν quin immo, -τε quoque, utque, καὶ - quin etiam.
 *ὀραῖος: - λίθος terminalis lapis, ὀραία τεκτονική grama.
 ὀραμα visio, visum, visus 1. *Cf.* horoma (*expl.* visio somni), in horomate

ὄρασις aspectus, lumen, visus 1., *cf.* horosis (*expl.* visio, somnium). *Cf.* ὄρχησις.
 ὄρατικὰ ὄμματα lumen (-ina).
 ὄρατός aspicialis, visibilis, πάλιν - iterum visus.
 *ὄργανάριος fistularius, organarius.
 ὄργανον barbiton, fistula, instrumentum, organum, - βασανιστήριον fiduculina, - μουσικόν sambuca, spadix.
 ὄργῃ cos (cotis), ira (*cf.* *p.* 437), iracundia, - ἐπίμονος iracundia, ὄργαι Dirae, Furia (-ae). *Cf.* γῆρας, θυμός.
 ὀργίζομαι censeo 1., indignor, infestus sum, irascor (*et* iror), ringor, ὠργίζετο endofestabat, ὀργισθεὶς iratus.
 ὀργίλος asper, infestus, iracundus, iratus, rigidus.
 ὄργιον: -α *cf.* orgia (*expl.* sacra Liberi patris *sim.*).
 ὄργιᾶ ulna.
 ὄργῳ subo.
 *ὄρεγιῶ subo.
 ὄρεγω ὃ ἐστι δίδωμι porrigo, -ομαι affecto, appeto, -όμενοι affectans (-antes), appetentes.
 ὄρεινός montanus, -ή montuosa. *Cf.* θέρος, μινθίον.
 ὄρειχαλκον *v.* ὀρίχαλκον.
 ὄρεξις appetitio, fagedinicus, rictus. *Cf.* orexis (*expl.* delectatio ciborum insatiabilis).
 *ὄρεοφύλαξ saltarius.
 ὄρεστοειον inula.
 ὄρεύς mulus.
 *ὄρθάνθρωπον chelidonium.
 ὄρθιῳ arrigo.
 ὄρθόδοξος *cf.* orthodoxus (*expl.* rectae gloriae, gloriosus sive perfectus).
 ὄρθόκωλος *cf.* orthocoli (*expl.* qui contractiones nervorum patiuntur).
 ὄρθοπλήξ senax (= sternax).
 ὄρθόπνοια anhelitus, dyspnoia.
 ὄρθοπύγιον clunis.
 ὄρθος rectus.
 ὄρθοστάτης librarius 2., statuarius.
 ὄρθοτομῶ recte facio, recte tracto.
 *ὄρθοτριχίσις horripilatio (obrip).
 *ὄρθοτριχῶ horripilo.
 ὄρθοτριχῶ horripilo (-or).
 ὄρθριζῶ luce vigilo, vigilo, ὄρθρισον matutina, ὄρθρισαι οὖν manica ergo.
 ὄρθρινός antelucanus, crepusculum (crepusculum), matutinus.
 ὄρθρος ante lucem, crepusculum, diluculum, mature, matutinus (*et* -um), ὄρθρον *et* πρὸς ὄρθρον ante lucem.
 ὄρθῶ arrigo, erigo, -ομαι emendo, -οθεις κατὰ κανόνα directus, ὠρθωμένος erectus.
 ὄρθῶς recte, rite.

Ὁρθώσιος Stator. Cf. Ianus.

*ὄριαιος (?) v. ὀραιός.

ὀρίανις origanum.

ὀρίανον artemisia, cardo silvester, cunila, nepeta montana, nitilla, origanum.

ὀρίζω censeo 2., cerno, constituo, decerno, finio, instituo, statuo, taxo, termino, - ἐπὶ πράγματι censeo 2., constituo, instituo, statuo, - ἐπὶ τόπον ἤτοι χώρας finio, limito, termino, ὀρισθεὶς cet. constitutus, praestituto, ὠρισμένος cet. certus, constitutus, finitus, praefinitus, statutum, ἡμέρα ὀρισθεῖσα et ὠρισμένη v. ἡμέρα.

ὀρίνεται ruclatur.

ὄριον confinis, finis, terminus.

ὄριος: - θεός Terminus. Cf. ἑορτή.

ὀρίσμα institutum.

ὀρισμός definitio, sponsio.

ὀριστικός finitivus, indicativus.

ὀρίχαλκον et ἀύριχαλκον (= ὀρείχ.) aurichalcum.

ὀρκίζω adiuro, periuro.

ὀρκιον foedus. Cf. στήχυσις.

ὀρκος deiramentum, foedus, iuramentum, iuratio, iusiurandum, religio, - et - στρατιωτικός sacramentum.

ὀρκῶ adiuro, iuro.

ὀρκωμοσία iuratio, iusiurandum.

ὀρκωμόσιον iuramentum, iusiurandum, sacramentum.

ὀρκαθός series. Cf. sertum (steria).

ὀρμενον cyma.

ὀρμή impetus, petitio.

ὀρμηδόν impes (impete).

ὀρμημα impetus.

ὀρμιά linea, saeta, - ἡ τοῦ ἀγκίστρου hamus, linum. Cf. gruma.

*Ὀρμιος Portunus.

ὀρμος accessus, corymbus, statio, - et - γυναικίος monile, - ὁ πρὸς καταγωγὴν νέως ἐπιτήδειος τύπος navale (-ia).

ὀρμῶ egredior, pergo, peto, proficiscor, - ἐπὶ τοῦ ἐπέρχομαι impetum facio, peto, ruo, ὀρμώμενος ὁ ὢν ἀπὸ τινος πόλεως ortus.

ὀρμῶ ἐπὶ λιμένος deveho, stationem habeo, statuo.

ὀρνεον ales, avis, - βασιλικόν immusulus, - θαλάσσιον fulica, - μαντευτικόν inebra, - ὠλονοσκοπικόν emusculus, γένος vel εἶδος ὀρνεόν ambustandus, buteo, immusulus, passa, strix (striga). Cf. εἰλαλος, περὸν, ῥάμφος.

ὀρνεοπώλης aviarius.

ὀρνεοσκοπία augurium, auspiciū.

ὀρνεοσκόπος augur, auguralis, auspicalis, hariolus, harspex. Cf. μάντις.

ὀρνεοσκοπῶ auguror, auspicor.

ὀρνεοτρόφος altiliarius.

ὀρνίθεια gallinacia, gallinacia caro.

ὀρνίθι(ο)ν gallina, pullus.

*ὀρνιθοκρίτης coniector.

ὀρνιθομαντεία cf. ornithomantia.

ὀρνιθοτροφεῖον aviarium.

ὄρνις ales, avis, gallina, gallinacia, pullus, ὀρνίθις anxilites; ὄρνις ἀγρία gallina rustica, rusticola (= -cula?), - βασιλικός immusulus, - ἡ κατ' οἶκον gallina, - πονηρά eniber. Cf. ἄρκος, κοιλήπατα, κροκκῶ, νεφέλη.

*ὀρνόλη: εἰς -ην in urceolum.

ὀρνύφιον cf. βασιλικός, γλαυξ.

ὄροβος ervum sim., orobium, vicia domestica, vicia silvatica.

ὀρόδαμνος virgultum.

ὀροθέσια pagus, terminatio.

ὀροθέσιον ab limite, finis, limes (cf. etiam limen), terminatio, terminus, trames, -a terminalia.

ὀροθέτης terminator.

ὀρός γάλακτος (τῶν βοῶν) serum.

ὄρος collis, mons; ὄρη Γαλλίων Alpes, - ἐπὶ septimontium, - ὕψηλά Alpes. Cf. ἄρκος, ἔξοχή, κορυφή.

ὄρος confinis, constitutio, constitutus (-um), definitio, finis, limes, modus, statutum, terminatio, terminus, - ἐπὶ δίκης ἢ πράγματος definitio, lex, sponsio, terminatio, - ἐπὶ χώρας finis, limitum, terminatio, terminus, διχόθεν - amterminus, τὸν τῶ ὄρω ea lege. Cf. διάκρισις, λίθος, τίθημι.

ὄροφῇ camera, culmen, fastigium, lacunar, laquearium, pergula.

ὄροφος culmen.

ὀρόφωμα culmen, lacunar.

ὀρόφωσις lacunarium, laquearium.

ὄρπηγες tamarcae.

ὄρριον et ὄρριον horreum.

ὄρρωδῶ ὁ ἐστὶ φοβοῦμαι horresco.

*ὄρτυγία sellia.

ὄρτυγομήτρα cf. ortygometra (expl. co-turnix).

ὄρτυξ coturnix.

*ὄρυνεύς fossorium.

ὄρυγμα carrecta, fossa, fossura

ὄρυζα oryza. Cf. oniza.

ὄρυξ(ο)ν cf. oniza.

ὄρυνκτης fossor.

ὄρυναγδός conglobatio.

ὄρυξ acisculus, dolabra, fossorium, ligo, sarculum, upupa (obpupa), ὄρυγες θήλεια ἐργαλεία subulo (sublones). Cf. arcumterebrā (p. 434).

ὀρύσσω et -τω fodio, itero, ὠρυγμένους defossus.

ὀρυνῶμαι v. ὠρυνῶμαι.

ὄρφανα orbitas.

ὀρφανός orbus, pupillus, cf. orphanus, -ή pupilla. Cf. ἐπιτροπή, ἐπιτροπος.

ὀρφανотροφείον cf. orphanotrophium (expl. locus venerabilis, in quo parentibus orbatī pueri aluntur).

ὀρφος acernia, cf. acernus.

ὀρχατος et -οι et -οι οἱ στίχοι τῶν ἀμπέλων antes.

ὀρχηθμός saltatio.

ὀρχησις saltatio.

ὀρχηστής gesticularius, pantomimus, saltator. Cf. χειρονομία.

*ὀρχηστοπάλη orchestopala.

ὀρχήστρα cf. orchestra (expl. scena, pulpitum).

ὀρχήστρια antiosa, saltatrix. Cf. orchestra (expl. obscena pantomima).

ὀρχις colesus, testiculus (cf. orchī), testis, - et - κυνός satyrior.

ὀρχοι et -οἱ στίχοι τῆς ἀμπέλου antes.

ὀρχοῦμαι salto, ὃ ἐν τοῖς πένθεσιν ὀρχοῦμενος lentio.

ὀρῶ (εἶδον etc.) aspecto, aspicio, cerno, video, viso, λῶν - pervideo, ἐπειδὴ - quoniam intellego, ὥφθη appareo (-nit), ἰδῶν gnarus, videns, ὁφθαλμὸς visus 2.

ὅς quis (et qui), οὗ ἀντὶ τοῦ οὐτινος quidam (eiusdam); ὅς ἄν quicumque, quisquis, ὅς δ' ἄν qui vero, ὅς δὴποτε quicumque, quilibet, quisque (cf. τρόπος, χρόνος), ὥ δὴποτε quousque, ὅς δὴποτε ἄν quicumque, ὅς ποτε quisquis, δι' ὃ ἰδέο quod, δι' ὃ πρᾶγμα quamobrem, quare, ἕως οὗ quatenus, quoad usque, καθ' ἃ v. καθά, καθ' οὗ cum quo, μεθ' ὃ postquam, μέχρις οὗ donec, quatenus, quoad usque, usque quo, παρ' ὃ penes quem, παρεκτός οὗ praeter quam. Cf. ὅπερ, ὅστις, τρόπος, χάρις.

οὔακίς quotiens, - ἄν quotienscumque, - δὴποτε quotienscumque, πλειστάκις - aliquotiens.

ὀσημέραι cottidie.

ὀσθάνης cyclaminus.

ὀσιος castus, iustus, pius, sanctus.

ὀσιότης iustitia, sanctimonium (-a), sanctitas.

*Ὀσιρίς v. ταφή.

ὀσμή odor (cf. osimi), olor, - βύρσης nautea, - γάρου foetor, - κακῆ foetor, - καλῆ fragrantia 1., odor (cf. πνέω), - σαπρᾶ foetor, paedor, putor. Cf. ὀσμή, orbita (orma).

*ὀσμής odoratus 1.

*ὀσμίτης v. βρόμος 2.

ὀσος quantus, ὅσος δὴποτε etc. quantulumcumque, quantuscumque, quotcumque, πλείστον ὅσον aliquantulus (-um), ὅσον ἦν quanti fuit, ὅσῳ μᾶλλον quanto magis, ἐφ' ὅσον dum, quamdiu, quando,

ὅσοι quot, ὅσοι ἄν quotquotque, ὅσα πάλαι quam dudum.

ὅσπερ quis (et qui), - ἄν quisquis, - δὴποτε quicumque, ὅπερ εἰ quod si, ὅπερ ἡδὺ quilibet (quodlibet), ὅπερ μέντοι quod cum, δι' ὅπερ idcirco.

*ὀσπριοθήκη granarium.

ὀσπριον legumen, - πολὺν paeonia.

Cf. θυλάκιον, λέπος, λοβός, τιμὸς.

ὀσπριοπώλης leguminarius.

ὅστις quidam, quis et qui (cf. etiam quam ἦντινα), quisque, ὅστις ἄν quicumque, quisquam, quisque, quisquis, - οἷσιν ἄν quis (quibus autem), ὅτι ἄν εἴη quid sit (quid sit), ὅστις δὴποτε quicumque, quilibet, quisquam, quisque, quisquis, περὶ οὐτινος δὴποτε de quocumque, ὅστις οὖν quicumque, quisquam, quisquis, ὅστις οὖν δὴποτε quicumque, ὅστις ποτέ quisquis. Cf. ὅτι.

*ὀστίγγιον v. ὀστρύγγιον.

*ὀστοκατεκτής ossifragus.

*ὀστοκλάστης ossifragor, ossifragus.

ὀστοκόπος o-sifragor, ossifragus.

*ὀστοκόραξ ossifragus.

*ὀστολόγιον ossilegium.

ὀστοδὴν et ὀστέον costa, os 2. (cf. p. 438),

ἱερὸν - coxendix, maspina, spina.

ὀστράκινος fictilis, -ον testacium. Cf.

ποτήριον, σκεῦος, σωλήν.

ὀστράκιον fictilis (-e).

ὀστρακον testa (et testu).

ὀστρακοποιός fictiliarius.

ὀστρεον ostrea (et -um).

ὀστρὺα ostrya.

*ὀστρύγγιον (= ὀστίγγιον) ἡ ἐπιφυλλίς racemus.

ὀσφραίνομαι odorō, olfacio (et olfio).

ὀσφρησις odor, odoratio, odoratus 1., olfactio, olfactus.

ὀσφύς coxa, lumbus.

ὀσχος palines.

ὅταν cum, quando.

ὅτε cum, quando, - ἄν, - δὴ et - δὴποτε quandoque, ἐξ ὅτε ex quo, καὶ μάλιστα ὅτε cum utique, ἔσθ' ὅτε v. ἔσθ' ὅτε.

ὅτ' ἐν - ὅτε δέ alias et alias.

ὅτι quia, quod, quoniam, - μὲν utique.

ὀτρυνθεῖς ursus 2.

οὐ (οὐκ, οὐχί) haud, ne, non, nonne, numquam, οὐκ ἄλλως haud secus, non aliter, non secus, οὐχί ἄρα nempe, nonne, οὐ δεόντως v. δεόντως, οὐχ ἑτέρως haud secus, non aliter, non secus, οὐ μᾶλλον non magis, οὐ μὴ καὶ ἄρα nec non, οὐ μήν non tam (tamen Buech.), οὐ μὴν ἄλλὰ nec non, οὐ μόνον non modo, non solum, οὐχ οὕτως non tam, οὐ πάλαι non pridem, οὐχ ὥς non tamquam, οὐ διὰ τοῦτο non per hoc, οὐ διὰ τοῦτο ἤτοι non eo minus, non

idcirco minus, οὐκ εἰς μακράν propediem, οὐ νόμιμον incivile, οὐκ ὀλίγοi nonnullus (-i), οὐ σῶφρον insaniens, οὐχ ὕγιής malesanus, οὐχ αἰροῦμαι nolo, οὐ βλάπτω non laedo, οὐ βούλομαι nolo, οὐ διαλείπτει non cessat (et non deest), οὐ δύναιμαι nequeo, non possum, οὐκ ἐθέλω nolo, οὐκ ἐλλείπει non deest, οὐκ ἐπίσταμαι nescio, οὐκ ἐπιστρέφωμαι non revertor, οὐκ ἔξεστι non licet, οὐκ οἶδα nescio, οὐκ ὄξυδορκῶ v. ὄξυδ., οὐ πειθόμαι inoboedio, non credo, οὐ πέποιθα diffido, οὐ προσδοκῶ non opinor, οὐ συμφωνῶ discrepo, μὴ οὐχί v. μή, ἢ οὐ v. ἢ, οὐδὲ οὐ v. οὐδέ. Cf. οὐκέτι, οὐκοῦν, οὐπω, οὔτε sim.

οὐά et *οὐ (?) vahā (va).

οὐαί cf. ve.

οὐγκία uncia, -ας ἔκτον sexuncia, -ας ἡμισυ semiuncia, -ας τέταρτον sicilicus.

οὐδαμινός frivolus, gerro (-a), nequam, rihilum (-o, nom. subst.), nugus, nugator, nugatorius, nullus.

οὐδαμόθεν enusquam.

οὐδαμὸς nequaquam, nusquam.

οὐδαμῶς minime, nequaquam, nihilo magis, nullatenus, numquam.

οὐδέ nec, cf. ve, -εἰς nullus, -ἐν nihil, nullus (-um), -ὅλως nequaquam, prorsus nequaquam, -ὅντως cf. prorsus nequaquam, -ὁπότερος neuter, -ὅποτερωθι et -ὁποτέρως neutribi, -οὐ nec non.

οὐδεὶς nemo, nihilum (-o subst.), nullus, οὐδενός nihilum (-o abl.), οὐδὲν nihil, οὐδὲν ἄλλο nihil aliud, οὐδὲν ἕτερον nihil aliud, οὐδὲν ἤττον nihilominus, οὐδὲν μᾶλλον nihil magis, οὐδὲν πλεον nihil amplius, nihil plus, οὐδὲν ὄφελος nihil prodest, ἐν οὐδενί in nullo, καθ' (sic) οὐδὲν nihilum (-o), οὐδενί τρόπων haudquaquam, nullatenus, nullo modo, καθ' οὐδένα τρόπον nequaquam. Cf. ἄξιος, οὐθέν, συνθήκη, σύστασις.

οὐδέποτε numquam.

οὐδέπω necdum, nondum, nondum etiam, καὶ -ἐτι neque adhuc.

οὐδέπωποτε necdum etiam, nequaquam.

οὐδέτερος neuter, -ω γένει neutro genere. Cf. οὐδέτερος.

οὐδετέρως neuter (neutro).

οὐδός limen. Cf. limes.

*οὐδωνάριον udo.

οὐθαρ sumen, uber.

οὐθέν nihil.

οὐδέτερος neuter.

οὐκέτι non iam, -ἔξεστιν iam non licet.

οὐκοῦν ergo.

οὐλή cicatricula, cicatrix, naevus, -φυσιχή naevus.

οὐλόθριξ crispicapillus, crispus.

οὐλον et -ὀδόντος gingiva sim. (ib. plur. etiam οὐλοι).

οὐλος crispus, θριξ -η cincinnus, εἰς τὸ -ον κόμην συντίθῃσι calamistrat.

οὐν ergo, ἐπειδὴ - quia igitur, quoniam ergo, μὲν οὖν v. μὲν, μήποτε - numquid ergo. Cf. ἐγώ, εἴθε, ὅστις, οὐκοῦν, οὔτε, πάντως, τίς 2.

οὐον mespilum, sorbum, -ή ὀπώρα tuberes (-u).

οὐπω nondum.

οὐπώποτε non unquam.

οὐρά cauda, -γωνία σματίου ora, -ἐχνεύμονος plantago, -μυός malva, ὁ κατ' -ἄν ἄνεμος ventus secundus. Cf. κυνόσουρα.

οὐραγία cauda.

οὐραγός frons spinae.

Οὐρανία Caelestis, Urania.

οὐράνιος caelestis, -οι superus (-i), -οι θεοί v. θεός. Cf. ζώνη.

οὐρανίσκος palatum.

οὐρανόθεν caelitus.

*οὐρανοκαίτοικος caelicola.

οὐρανός caelum (cf. p. 435), ὁ σέβων τὸν -ὐν caelicola.

οὐρανοφόρος caelifer.

οὐρήθρα: -ας ὀπή et σῆριγξ fistula.

οὐρησις mictum.

οὐρητιῶ micturio.

οὐρία ἐπὶ λοῦ prosperitas venti.

οὐριος circius, sector, secundus, vulturus. Cf. ἀήρ, ἄνεμος, οὐρία.

*οὐροδοχεῖον et -δόχιον lacunar, urna.

οὐρον (et -ος) lotium, urina, -ἄνθρῶπων lotium, -κήνους urina.

οὐρός ὁ αἰετός ἄνεμος prosper ventus.

οὐρώ meio, mingo, -εἰ ἐπὶ βρέφους sial.

οὐς auris.

οὐσία census, essentia, facultas (-ates), patrimonium, res familiaris, substantia, cf. usia (expl. natura, substantia materialiae), -πατρικὴ patrimonium, -ὕπεξουσίου ἢ δοῦλον peculium, οὐσίας διακετῆς eriscundae familiae, familiae hirciscundae. Cf. διάδοχος, προσέλευσις.

οὔτε nec, neque, -γάρ non enim, -γὰρ οὐν neque enim, -γὰρ ἂν ποτε neque enim aliquando, -ὅμως neque tamen.

οὗτος hic, is (cf. etiam is, ea sim. s. v. eo 2.), iste, τίς οὗτος ἄρα quis ille, τοῦτο id ipsum, tantundem, τοῦτο ἄρα idne, τοῦτο αὐτό id ipsum, ταύτῃ κακίως hac illac, τούτων οὗτως ἐχόντων v. ἔχω, αὐτῇ ταύτῃ sim. ipse (ea ipsa sim.), διὰ τοῦτο idcirco, ideo, διὰ τοῦτο γὰρ quia igitur, οὐ διὰ τοῦτο non per hoc, καὶ διὰ τοῦτο ideoque,

διὰ ταῦτα propterea, ἐπὶ τοῖς adeo, insuper, praeterea, super haec, ultra (-o), καὶ ἐπὶ τοῖς insuper etiam, μετὰ ταῦτα deinde, demum, denuo, post, postea, posthac, μέχρι τοῦτον dumtaxat, usque eo, μέχρι τοῦτον ὅμως adhuc, πρὸ τοῦτον antea, antehac, antioper, πρὸς τοῦτο ad hoc, πρὸς τοῖς adeo, ad haec, insuper, praeterea, ultra (-o). (Υ. τρύπος.

οὐτοσί: τοῦτο *sim.* hic (hocce *sim.*), istie (istuc), τουτονὶ ἄρα hicine (huncine).

οὐτως (*raro* -ω) ita, perinde, proinde, sic, taliter, tam, - ἄρα itane, sicine, - δή ita demum, - μὲντοι ita tamen, - τε itaque, ἵνα - ita ut, οὐχ - non tam. (Υ. ἔχω, πανώλης.

ὀφειλέτης creditor, debitor. (Υ. damnasceto.

ὀφειλή debitum.

ὀφείλημα debitum.

ὀφείλω debeo, ὀφείλον *cf.* anabla, ὀφελον utinam, volo (velim et vellem). (Υ. damnasceto.

***ὀφέλλιον** ofella.

ὀφελος utilitas, οὐδὲν - nihil prodest.

ὀφθαλμία lippitudo.

ὀφθαλμικός ocularius.

ὀφθαλμιῶ lippio, oculos doleo.

ὀφθαλμός lumen, oculus, *cf.* squilla, - ἄμπλον geōma, oculus vitis. (Υ. βολβός, βολή, γωνία, ἴρις, κανθός, κόρη, λεύκωμα, πίστις, βάς.

ὀφίασις *cf.* ophiasis (*expl.* ἀλωπεκία).

***ὀφιοδιώκτης** marsio, marsus.

***ὀφιοπαίκτης** (*sic* Buech., ὀφιοπαίκτης *Eins.*) praestigator.

ὀφίοσκορδον capparitis.

ὀφιοστάφυλον capparitis.

ὀφιοῦχος anguitenens.

ὄφις anguis, aquatilis, chelydrus, coluber (*cf.* ophis), vipera, ὄφιδας (?) colubras, εἶδος ὄφεως cognitor. *Cf.* γήρας, κατάδυσσις, λεπίς, σπείρα.

ὀφίτης *cf.* ophites (*expl.* genus mar-moris, serpens).

***ὀφλάρι(ο)ν** ofella, ofla.

ὀφλημα debitum.

***ὀφλητής** debitor.

ὀφρὺς ἡ cilium, supercilium. *Cf.* δέσμα.

ὀφρίκιον: κέρεται -οις fungatur officis.

ὀχεία admissio, admissum, admissura.

***ὀχετάριοι** aquilex (-lices).

ὀχετός canalis, cloaca, rivus, stercidium. *Cf.* ἀναπνοή.

ὀχεὺς ὁ τῆς θύρας pessulus (-um).

ὀχευτής admissarius.

ὄχημα carpentum, currus, raeda, vehiculum (*cf.* ochima), - δίχα τροχῶν tra-duco 2.

***ὄχημάτιον** raeda.

ὄχησις vectio, vectus 1.

ὄχθη limitum, ora, ripa.

ὄχος ripa.

***ὄχοφύλαξ** riparius.

***ὄχλαγωγέως** circulator.

ὄχλαγωγία conventus, convicium.

ὄχλαγωγίον comitium.

ὄχλαγωγός circulator, popularis.

ὄχλαγωγῶ circulo (-or), comitium facio.

***ὄχλαρχία** (?) *v.* ὄλαρχία (*Eins.*).

ὄχληρις ἄρεσκε multitudini place.

ὄχληρός molestus, - εἰμι molestus sum

ὄχληρῶς moleste. *Cf.* proclivus (-e).

ὄχλησις inquietudo, interpellatio, molestia.

ὄχλοκόπος tumultuator.

ὄχλος caterva, populus, turba, vulgus.

Cf. ἀρχηγός.

ὄχλῳ inquieto, insto, molesto, pulso, vexo, ὀχληθεῖς *eic.* inquietato, pulsati.

***ὄχος** (?) *cf.* ulfa.

ὄχυνός bene munitus, munitus.

ὄχυνῶ communio, fulcio, munio, -οι emunit, ὄχυνωμένος *et* ὠχ. fultus, munitus, praeditus, stipatus, vallatus, ὄχυνωμένος ἀξιώματι praeditus dignitate.

ὄχυρῶμα munimentum, praesidium.

ὄχυρῶσις munitio.

ὄχῳ: -οῦμαι veho.

ὀψάρι(ο)ν pisciculum, piscis, - τεταρι-γευμένον allec allex (τὸ ante τετ. deest *in cod.*).

ὀψέ sero, vesperi, ὀψίτερον sero (serius).

***ὀψιγονία** posteritas.

ὀψίζω vespersco.

ὀψιμαθής cunctator.

ὀψιμος serotinus, serus, tardus.

ὀψίμως sero.

ὀψινός serotinus. *V.* ὠρα.

***ὀψιοπαίκτης** (*Eins.*) *v.* ὀφιοπαίκτης.

ὀψιος vespertinus. *V.* ὠρα.

ὀψις conspectus, facies, temperamentum, visus 1., vultus, - ἀνθρώπου facies, - πόλεως conciliabulum, - ἡ θέα visum, visus 1., - ἡ πρόσοψις aspectus, species.

ὀπον pulpamentum. *Cf.* συντίθημι.

ὀποπωλείον *et* -πώλιον popina.

ὀποφάγος gulosus.

ὀπωνάτωρ stipendiarius.

ὀπώνιον diarium, obsonium, salarium, - *et* - στρατιωτικόν stipendium.

***ὀψωνιοπώλης** macellarius.